

Bogusław Gerlach

Warszawa

Informator Archeologiczny : badania 1, 374-377

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Brak warstwy kulturowej z wczesnego średniowiecza, w rejonie kościoła, oraz ułamki naczyń znajduwane w różnych punktach, pozwalają przypuszczać, że istniejąca tu osada - znana ze źródeł pisanych już w XIII w. - miała charakter rozproszony. Jej znaczenie podkreśla usytuowanie u przeprawy przez Dunajec, przy "szlaku węgierskim", który biegł tędy na odcinku Stary Sącz - Czehów.

W A R K A, pow. Grójec

Konserwator Zabytków Archeologicznych woj. warszawskiego

Badania prowadziła mgr Anna Kornatek, finansował WKZ w Warszawie.

Sondaż na terenie miasta pozwolił na uchwycenie narożnika nieistniejącego kościoła dominikańskiego zbudowanego na przełomie XVI-XVII wieku. W badanym miejscu nie stwierdzono elementów starszych niż z XVI wieku.

W A R S Z A W A

Konserwator Zabytków Archeologicznych m.st. Warszawy

Badania prowadził mgr Bogusław Gerlach, finansował KZ m.st. Warszawy.

Urząd Konserwatorski m.st. Warszawy w odróżnieniu od lat

ubiegłych skupił swą działalność w zakresie ochrony archeologicznej niemal wyłącznie na pracach ratowniczych sprowadzając działalność planową do minimum. Przyczyną tego była konieczność przeprowadzenia wielu doraźnych prac ratowniczych na stanowiskach odsłoniętych w czasie prac budowlanych i innych prac ziemnych wykonywanych na terenie miasta. Naogół stanowiska te pochodziły z okresów młodszych, Średniowiecza i czasów nowożytnych. W wypadku Warszawy wnoszą one jednak wiele istotnego materiału do poznania jej dziejów. Kolejno prace przeprowadzono na następujących obiektach.

Zamek Królewski. Prowadzono nadzór archeologiczny na wykopach przylegających do Kamienicy Kościeliskich. Materiał stanowiła wyłącznie ceramika średniowieczna i nowożytna.

Gnojowa Góra. Nadzorowano skarpe w chwili obecnej niezdarniowaną a tym samym stale osuwającą się i ujawniającą coraz nowe materiały zabytkowe. Są to: ceramika z wieków XIII do XVIII. Gwoździe oraz XVIII wieczna porcelana.

Ul. Wronia. Natrafiono tu na ślady osadnictwa z wieków XIII-XVIII.

Prochownia. W czasie prac wodociągowo-kanalizacyjnych natrafiono na system zabezpieczenia przeciwpożarowego pierwszego mostu stałego w Warszawie. Na system ten składał się szereg zbiorników wykonanych z drewna, połączonych rurami drewnianymi oraz powiązanych z studnią odsłoniętą w roku ubiegłym.

Wybrzeże Gdańskie. W wykopie gazowniczym u podnóża Gnojowej Góry natrafiono na ślady zabudowy drewnianej z wieków XVII-XVIII, a na przedłużeniu ul. Mostowej stwierdzono resztki mostu z czasów Anny Jagielonki. Poza obiektami przestrzennymi na inwentarz zabytków ruchomych składały się: ceramika, szkło, skóra, metale.

Wybrzeże Kościuszkowskie. W czasie zasypywania wykopu gazowniczego nastąpiło obsunięcie się niżej położonej warstwy ziemi, pod którą natrafiono na studnię obudowaną drewnem prawdopodobnie z wieków XVII-XVIII.

Ul. Krochmalna. W wykopach wykonanych pod nawierzchnią ulicy natrafiono na ślady wykonanej z drewna nawierzchni ulicy. Znaleziony materiał zabytkowy pozwala przypuszczać, że pochodzi ona z przełomu wieku XVI i XVII.

Ul. Grzybowska. Na terenach przylegających do tej ulicy od strony północnej natrafiono na ślady luźnej zabudowy z wieków XVII-XVIII.

Ul. Marchlewskiego. Natrafiono na bardzo ciekawy obiekt prawdopodobnie pozostałości dawnej papierni z wieku XVI. Poza ceramiką stwierdzono tu masowe występowanie miazgi drzewnej.

Ul. Stalingradzka. W wykopie ciepłowniczym stwierdzono występowanie warstwy osadniczej z wieków XIV do XVIII, na uwagę zasługuje odsłonięta piwniczka, w której natrafiono na zachowane niemal w całości średniowieczne naczynia.

Ul. Kijowska. W czasie przebudowy nawierzchni tej ulicy natrafiono na niewielką ilość ceramiki z wieków XIII-XIV.

Kościół Panny Marii. W wykopie pod ogrodzenie znaleziono ceramikę średniowieczną i nowożytną.

Ul. Sanguszkii. W wschodniej części tej ulicy położonej bliżej Wisły natrafiono na ślady osadnictwa z wieków XV do XVIII. Prace ratownicze na tym stanowisku są w toku.

Ul. Bednarska. Natrafiono tu na bardzo ciekawe konstrukcje drewniane składające się z pali ustawionych pionowo oraz ułożonych na nich poziomych belkach. Prawdopodobnie było to umocnienie tego podmokłego terenu pod zabudową. Znaleziona cerami-

ka pozwala przypuszczać, że konstrukcje te pochodzą z wieków XVII-XVIII. Prace w toku.

Ul. Bonifraterska. Na terenie przylegającym do kościoła natrafiono na ślady drewnianej zabudowy prawdopodobnie z wieków XV-XVI.

Ul. Bugaj. W czasie wywózki gruzu i ziemi stwierdzono zachowane w bardzo dobrym stanie pionowo ustawione pale, jak należy przypuszczać wzmacniające przed obsunięciem skarpy Starogo Miasta.

Natolin. Stwierdzono tu istnienie omentarzyjska prawdopodobnie kultury pomorskiej. Do chwili obecnej wydobyto dwie popielnice. Prace ratownicze w toku.

Annopol. Było to jedyne stanowisko badane w sposób planowy. Prace tutaj były kontynuacją badań z roku ubiegłego. Ze względu na znaczne zniszczenie obiektu wyniki negatywne. Poza ceramiką wydobyto kilka fragmentów żelaza oraz przedmiot zbliżony do kostki do gry.

W A C H O C K, pow. Iłża

Zespół Badań nad Polskim
Średniowieczem UW i PW

Badania prowadziła Anna Wentkowska, od 7.VI.-15.VII. i od 15.VIII - 15.XI., finansował WKZ w Kielcach.

Tegoroczny program prac był wynikiem potrzeb konserwatorskich, które ze względu na stan zagrożenia obiektu wymagały:

1. eksploracji gruzu ze sklepienia refektarza
2. odsłonięcia i zbadania stopy fundamentowej założenia klasztornego.